

اپرای ازدواج فیگارو

Le nozze di Figaro | The marriage of Figaro

آهنگساز: موتزارت (Wolfgang Amadeus Mozart)
نویسنده: لرنزو دا پونتِه (Lorenzo Da Ponte)
زبان: ایتالیایی | چهار پسرده
نخستین نمایش: ۱ می ۱۷۸۶ میلادی بورگ تئاتر، وین

از اپرا به عنوان هنر در بالاترین شکل خود یاد شده چرا که از چندین هنر بازیگری، موسیقی و رقص تشکیل شده است و وقتی سخن از اپرا می‌شود از اپرای ازدواج فیگارو (Le nozze di Figaro or The marriage of Figaro) از موتزارت به عنوان یک اپرای تمام عیار عنوان می‌شود. ازدواج فیگارو بر اساس نمایشنامه‌ای از پیر آگوستین بومارشه نوشته شده. موضوع نمایشنامه‌های فیگارو که بیانگر پیروزی فردی عادی (فیگارو) به اربابش است، باعث عصبانیت حاکمان آریستوکرات شد. با توجه به ناآرامی‌های مرتبط با انقلاب فرانسه، در سرتاسر اروپا حساسیت‌های زیادی نسبت به این نمایشنامه در به وجود آمده بود. به طوری که در بسیاری از شهرها حتی خارج از فرانسه ممنوع بود از جمله وین محل شهر خود موتزارت.

داستان این اپرا در طول یک روز اتفاق می‌افتد. پس از نواختن پیش‌درآمدی افسانه‌ای توسط ارکستر و با بالا آمدن پرده فیگارو و همسر آینده‌اش سوزانا را در اتاق جدیدی که اربابشان کنت به آن‌ها داده است می‌بینیم. فیگارو اتاق جدیدشان بسیار راضی است تا اینکه سوزانا به او می‌گوید که کنت این اتاق خوب را به آن‌ها داده که سوزانا را نزدیک خود نگهدارد و بتواند به راحتی او را بفریبد. همچنین کنت می‌خواست قانون قدیمی فیودالی از بین رفته را دوباره برقرار کند. طبق این قانون او به عنوان ارباب می‌توانست با دختران ساکن سرزمینش در شب عروسی‌شان بخوابد. فیگارو بسیار خشمگین می‌شود و قسم می‌خورد که با هوش و ذکاوت خود نقشه‌های کنت را نقشه بر آب کند. در این راه کنتس و پسری نوجوان به نام کروینا به او کمک می‌کنند.

یه علت ممنوع بودن اپرایی با موضوع فیگارو، موتزارت هم مانند فیگارو باید با تکیه بر هوش خود به راضی کردن امپراطور جوزف دوم امپراتور اتریش پردازد. در نهایت با ایجاد تغییراتی، این اپرا در حالی که خود موتزارت رهبر ارکستر بود، در وین به روی صحنه می‌رود و پس از مدت محدودی به یکی از پرنمایش‌ترین اپراها تبدیل می‌شود. ازدواج فیگارو اپرایی با موسیقی‌ای افسانه‌ای، داستانی زیبا و همراه با طنزی روده‌بر تنها یک شاهکار در جنبه‌های مختل هنر نیست بلکه دعوتی به مبارزه بر ضد حاکمان فاسد و ستمگر است. این اپرا به ما می‌آموزد که مهم نیست حاکمان ستمگر چقدر قدرتمند هستند، همیشه مردم توانایی غلبه بر آن‌ها را دارند.